

СЪВЕТ ЗА ПАРТНЬОРСТВО КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ПРОТОКОЛ № 05

от заседание на Съвета за партньорство към ВСС,
проведено на 29.10.2021 г.

Днес, 29 октомври 2021 г., петък, от 10:10 ч. в Пресцентъра на ВСС в сградата на Висшия съдебен съвет – гр. София, ул. „Екзарх Йосиф” № 12, и паралелно с видео-конферендна връзка се проведе заседание на Съвета за партньорство към ВСС.

На заседанието присъстват:

Г-жа Вероника Имова - съпредседател, член на ВСС;
Г-жа Даниела Ангелова - съпредседател, представител на Асоциацията на прокурорите в България.

Членове на Съвета за партньорство към ВСС:

Г-жа Ангелина Лазарова – съдия в Апелативен съд – Варна (онлайн);
Г-жа Ангелина Митова-Мончовска - прокурор във ВКП (онлайн);
Г-жа Анелия Янева – съдия в Софийски районен съд (онлайн);
Г-жа Елена Динева - следовател в НСлС (онлайн);
Г-жа Илиана Димитрова–Васева – зам.-административен ръководител на Окръжен съд – Пазарджик (онлайн);
Г-н Емил Дечев – упълномощен за днешното заседание да представлява Съюза на съдиите в България;
Г-н Николай Кръстев – упълномощен за днешното заседание да представлява Камарата на следователите в България (онлайн).

Гост на заседанието:

Г-жа Веселина Вълева – заместник на административния ръководител на АСпНС (онлайн);
Г-жа Мариета Райкова – административен ръководител на СпНС (онлайн);
Г-жа Пенка Велинова – заместник на административния ръководител на СпНС (онлайн);

От администрацията на ВСС:

Г-жа Зорница Златева – ръководител сектор „Връзки с обществеността“;
Г-жа Нина Петрова-Бурда – главен специалист в дирекция „Бюджет и финанси“.

Заседанието протече при следния дневен ред:

1. Продължение на дискусиата относно обществения дебат „за“ или „против“ закриването на специализираното правосъдие (съд, прокуратура и следствени органи) в Република България, проведена в заседанието на Съвета за партньорство към ВСС на 30.07.2021 г.

Приемане на решение въз основа на обобщаване изразените становища.

2. Електронното правосъдие, след законодателните промени в Закона за съдебната власт (ЗСВ) от 01.07.2021 г. и в процесуалните закони (ГПК и НПК) от 30.06.2021 г. - обсъждане на практически проблеми относно работата на съдилищата с ЕИСС.

3. Обсъждане на актуални въпроси, поставени от членове на Съвета във връзка с обновяване на състава на Съвета за партньорство към ВСС.

* * *

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да започнем работа. Колеги, към момента нямаме необходимия кворум, трябва ни 10 души. Здравейте, колега Янева.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Удобно ли е да попитам нещо, докато изчакваме да се съберем.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Разбира се, колега Лазарова! Заповядайте!

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Радвам се, че ме чувате, защото това е нова техника. Това, което ни вълнува, мен, колегите и адвокатите, включително, е от днес, защото съм в заседания. Дали ще има изискване за зелен сертификат за вход в съдебните сгради? Това, според мен е един много актуален въпрос, който действително се чудя дали ще бъде поставен на общо, на вниманието на ВСС. Или всеки от съдилищата сам трябва да вземе решение?

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, ваксинирането все още е доброволен акт, очевидно всякаква форма, която доказва, че когато посетителите на публично място, какъвто е съдът, могат да докажат, че не са носители на вируса, е допустима. Би трябвало да се използва, защото съдилищата са място, на което се събират освен изключително много граждани като поток, освен това е работно място и съдиите и съдебните заседатели и служителите. Трябва най-малкото да се изисква задължително ползване на маски, задължителни хигиенни мерки, спазване дистанция, според здравните власти, задължително освидетелстване. Може би на входа да се мери температура, да има термочувствителни прибори. Най-малко това. Сега за задължителност на зеления сертификат мисля, че не трябва да се обсъжда. Моето лично мнение е че по-скоро трябва да обсъдим този въпрос, защото обстановката е много тежка в момента в страната. За съжаление виждаме много печална статистика. Особено в големите градове. Вече червената зона изцяло е погълнала държавата. Смолян и Кърджали мисля, че бяха по-добре, но май и те вече са в червената зона. Засега въпросът е организационен. Мерките трябва да бъдат съблюдавани с изискванията на здравните власти. Сега за задължителност на зеления сертификат – не виждам причина да бъде поставен въпросът при посещение на съдебните сгради, което трябва да се обсъди на колегия. Но дотолкова, доколкото ваксинирането е доброволен акт, не виждам как би се поставил

въпросът и за задължителност на зеления сертификат при влизане в съдебните сгради. Това е мое лично мнение. Но всички мерки за обезпечаване предпазването от заразата, разбира се трябва да бъдат спазвани. Общите, конвенционалните мерки.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Благодаря Ви много за това мнение, г-жо Имова. Благодаря.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, преди да сме започнали, дано да имаме кворум. Да уточним въпросите във връзка с обновяване състава на Съвета за партньорство към ВСС. Вие знаете, че съгласно Наредба № 8 не се предвижда ограничение конституираният състав да продължи в същия членски състав или да бъде обновяван периодично. В случая, сега ще ме информира Нина Петрова – техническия сътрудник.

НИНА ПЕТРОВА: Към момента са подадени 5 заявления от кандидати за членове на Съвета за партньорство към ВСС. Нямаме нови кандидати, нито от професионални организации на магистрати, нито като представители на магистрати. Заявления са подадени от г-жа Ангелина Лазарова. Благодаря Ви! Получих класъора.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Радвам се, че ще продължим да работим и интересът не е отпаднал.

НИНА ПЕТРОВА: От Българска съдийска асоциация, Асоциация на административните съдии, Камарата на следователите в България и Асоциацията на прокурорите в България. Това са заявленията към момента и те са подадени в обявения срок до 27.10.2021 г., включително.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Тоест, така нареченото обновяване е с колегите, които вече са членове на Съвета за партньорство към ВСС, но съставът трябва да се конституира с решение на Пленума на ВСС. Двадесет и седми октомври беше последният срок?

НИНА ПЕТРОВА: Да.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре. От колегите, само колегата Пламен Найденов се оттегли от участие. Но, той все още е член на Съвета за партньорство към ВСС. С решение на Пленума на ВСС бе избран съставът от страна на ВСС – г-н Евгени Иванов, г-н Стефан Петров и аз, също така пожелах да продължа да участвам в Съвета за партньорство към ВСС. Друг е въпросът като се конституира като новия стар състав, вече трябва да си изберем и съпредседатели. Аз апелирам към колегите, ако проявяват активност, с радост ще приемем нови съпредседатели.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Здравейте!

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Здравейте, колега Дечев. Девет човека сме. Уважаеми колеги, откривам заседанието на Съвета за партньорство към ВСС. Днес, присъстват:

Даниела Ангелова – представител на Асоциацията на прокурорите в България и съпредседател на Съвета за партньорство към ВСС;

Вероника Имова – член на ВСС;

Присъстват:

Елена Динева – следовател в НСлС;

Ангелина Лазарова- съдия в Апелативен съд – Варна

Илиана Димитрова – Васева - зам.-административен ръководител на Окръжен съд – Пазарджик;

Емил Дечев – представител на Съюза на съдиите в България;

Ангелина Митова - прокурор във ВКП;

Анелия Янева - съдия в Софийски районен съд

Николай Кръстев – представител на Камарата на следователите в България.

Останалите колеги, които са членове на Съвета за партньорство към ВСС, не се явяват. Те са призвани за днес по съответния ред чрез имейл и чрез оповестяване на интернет страница на ВСС.

От администрацията на ВСС присъстват Нина Петрова и Зорница Златева от сектор „Връзки с обществеността“ – онлайн.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Давам ход на нашето заседание. Откривам го. Уважаеми колеги, днешният дневен ред предвижда 2 теми и отворена тема – Разни, а именно: продължаване на дискусиата относно дебата „за“ или „против“ закриването на специализираните структури във връзка специализираното правосъдие, освен съда, специализираната прокуратура и специализираните следствени органи в Република България. Това заседание бе проведено под председателството на колегата Ангелова на 30.07.2021 г. Дебатът остана отворен. Не е взето решение. Струва ми се, че ние като Съвет за партньорство следва в резултат на нашия дебат и в резултат на споделените становища да имаме една обща позиция по тази тема, защото много скоро, предполагам пак ще бъде поставена на дневен ред от законодателите – стига скоро да имаме действащ парламент. За което много се надявам да се случи – да имаме парламент. На второ място сме поставили темата за електронното правосъдие, след законодателните промени в Закона за съдебната власт и в процесуалните закони, съответно от 01.07.2021 г. и от 30.06.2021 г., които са в сила. Какво сме постигнали за една година? Какво да очакваме занапред и как да го постигнем. И обсъждане на актуални въпроси, поставени от членовете на Съвета за партньорство към ВСС. Колеги, съгласни ли сте с този дневен ред? Имате ли предложения за други точки, за други теми? Има ли тогава – против, колеги, които са мнение, че този дневен ред не е подходящ? Тоест по-лесно е да гласуваме против, тогава? Не виждам желаещи. Да приемем, колега Ангелова, че дневният ред се приема от членовете и да отворим дискусиата по първата тема. Аз приветствам колегите, които са участвали в първото заседание, което е поставило на дневен ред обсъждането за съдбата на специализираните структури в специализираното наказателно правосъдие. Действително, осъществен е много смислен дебат, като становищата са еднозначни. В една посока са. Критиката към законопроектите, които бяха внесени и не бяха доведени до край от 45-то и 46-то Народно събрание е че депутатите изключително прибързаха с внасянето на законопроекти за закриване на специализираните съдилища, прокуратури и следствени отдели с мотиви, които не съдържат аргументирано, експертно мнение, а по-скоро са на базата на нагласи и настроения в обществото. Настроенията в неправителствения сектор, в отделни групи от обществото са факт. Но без да се вземе експертното мнение на професионалистите, на пеналистите

не е сериозно. Всички сме прочели мотивите към тези законопроекти и към последния, внесен от 46-то НС, в правна комисия. Тези законопроекти би следвало да ни служат като ориентир, а не като документ, който би следвало да бъде поднесен на обществено обсъждане, защото не сме в такава процедура по чл. 26 от ЗНА. Дебатът трябва да е сериозен и решенията, които следва да се вземат от Съвета за партньорство към ВСС, който е постоянно действащ орган към ВСС и който има сериозната задача да даде на обществото и на останалите две власти гласа на магистратите. Много е важно какво решение ние ще вземем във връзка със съдбата на специализираното правосъдие. Имаме ли гости? Към момента нямаме. Откривам този дебат – продължението на този дебат. Колеги, с молба по възможност да постигнем и решение, ако се обединим, като то да обхваща най-малко три неща:

Първо – следва ли да се запази специализираното правосъдие?

На второ място – ако този извод не добие мнозинство в мнението на магистратите, които са представени в Съвета за партньорство към ВСС, ако се закрият тези структури – каква да бъде съдбата на съдебните дела, статутът на досъдебните производства и съдебните производства, и какъв да бъде статутът на съдиите, прокурорите и следователите. По отношение на тях трябва да се запази несменяемостта и всичките конституционно гарантирани принципи, които се отнасят до тяхната независимост, несменяемост, функционален имунитет и всички гаранции, които правовата държава предвижда за да бъде защитена магистратската общност от един такъв изключително тежък трус за системата. Те са работещи структури и за един исторически недълъг период от време, защото правото е консервативна материя. Наказателно-правната материя е още по-консервативна. Не би следвало в исторически период, който обхваща 10 години да съдим за резултатите, които са заложили в работата на специализираните съд, прокуратура и следствие, предвид сложността на делата, предвид формализма на наказателния процес, предвид задълженията на магистратите да следват стриктно практиката на Европейския съд по правата на човека за осигуряване на справедлив наказателен процес и на Хартата за човешките права. Съдбата на специализираното правосъдие трябва да бъде сериозно обсъдена само и единствено от професионалистите, защото ако оставим това на политиците, ние рискуваме да се разделим с постигнатото, с ценности, за които активно е работено през тези 10 години за ценностите на наказателното правораздаване. Откривам дебата и моля колеги нека да чуем повече мнения, за да бъде облечено нашето решение в достатъчно висока степен на легитимност, на представителност от всички магистрати във всички звена на наказателното правосъдие и правораздаване, разбира се. Слушам Ви, колеги!

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Здравейте! Ако не възразявате да изразя мнението на нашата организация.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Слушаме колега Дечев! Съюзът на съдиите в България не беше представен в последното заседание от никого. Така че заповядайте, съдия Дечев.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Съжалявам, че тогава не успяхме да излъчим представител, но периодът беше много по-особен, отпускарски и беше малко трудно да се намери човек, който да участва в предното заседание. Мисля, че беше на 30.07.2021 г., доколкото си спомням. Нашата организация има становище, че изминалите 10 години през които функционираха специализираната прокуратура и специализирания съд показва, че това е един неуспешен експеримент и че по-удачно е тяхното закриване. Като закриването на тези две институции в никакъв случай не означава премахване изобщо на специализираното правосъдие. То просто може да случи по друг начин. Една такава възможност, например беше представена в анализа на Министерство на правосъдието, което между другото е разпратен по имейл на всички колеги, заедно с другите материали във връзка с настоящето заседание. Какви са аргументите ни за да считаме, че е необходимо закриването на специализираната прокуратура и специализирания съд. Ние имаме 10 години, в които имахме възможност да видим как функционират и не ми се иска да чакаме още 110 години, за да се убедим, че експериментът е неуспешен. Аргументите са следните. Идеята беше тези институции да се съсредоточат, поне първоначалната идеята беше такава, в правоохранителна и правораздавателна дейност свързана с организираните престъпни групи. Какво прави впечатление от анализите, които бяха направени за досегашната 10-годишна дейност. Оказа се, че от общо от делата, които до този момент са минали */не се разбира/*, 51% от тях има оправдателна присъда в частта, касаеща това, че подсъдимите са действали като организирана престъпна група. Те може да са осъдени за участие, но не и за това, че са били организирана престъпна група. Или пък изобщо са били оправдани. Петдесет и един процента е изключително висок процент. Много висок процент. На практика, какво се получава? Получава се всъщност това, че по един особен начин специализираната прокуратура всъщност изземва компетентност от общите съдилища, вкарвайки правна квалификация „ОПГ“, чл. 321 от НПК. Вместо едно дело да отиде в общ съд, общ наказателен съд, то се пренасочва към специализиран съд. Де факто - това е резултатът. Другият проблем, заради който ние считаме, че трябва да се закрият тези институции е първоначалното оправдание за тяхното създаване. Едно от оправданията беше – досегашните общи съдилища са много бавни. Много са бавни и ние затова ще създадем един нов съд, който да ни гледа по-бързо дела. Аз нямам такива впечатления за толкова бързо гледане. Ще дам само пример за делото КТБ. Но, то не е единствено. Тоест, имаме изначално неизпълнена цел. Другото, което прави впечатление. Идеята за този съд да се създаде беше той да раздава едни високи наказания на хора, които са извършили действително тежки престъпления. Само, че една огромна част от делата приключват със споразумение, с не толкова тежки наказания. Друг проблем е фактът за това как хора в тези съдилища в рамките на досъдебното производство с мерки за неотклонение задържане под стража в продължителен период от време. Други мерки за процесуална принуда, включително заповест за неотклонение за имуществено, което трае дълго време. В последствие те получават оправдателна присъда. Да, добре е че ако е влязла в сила тази

оправдателна присъда в известен смисъл авторитета на тези хора е реабилитиран. От друга страна, обаче, ако това е бизнесмен или политик, фактът, че 2-3, 5 или 7 години, неговият имидж така да се каже е бил ошетен, опетнен, заради това, че във всяко споменаване в медиите е добавяно обвиняем или подсъдим от специализираната прокуратура или специализираният съд. Това безспорно е повлияло на неговия политически авторитет или на неговия бизнес. Ако е бил бизнесмен и е било заповорено имуществото му, той на практика може да бъде докаран до фалит. И дори накрая след 5, 6 или 7 години, той да получи оправдателна присъда. За такъв човек, това е малка компенсация. Искан да обърна внимание също така на решенията на Съда в Страсбург по делото Миньо Стайков срещу България във връзка с неговото задържане. Малко преди да изтече това задържане се образува досъдебно производство, отново задържане. Искан да обърна внимание на наскоро приключилото дело в Страсбург, по което България беше осъдена във връзка с делото Баневи. Отново във връзка с тяхното задържане в специализирания съд по искане на специализираната прокуратура, където са констатирани доста сериозни проблеми по начина, по който се прилагат мерките за процесуална принуда. И съответно нарушения на чл. 5 от Европейската конвенция за правата на човека, а също така и на чл. 6. Между другото по делото Баневи във връзка с презумпцията за невинност. Общо взето, това е накратко, което искам да изразя като становище на нашата организация. Като искам да добавя само и това, което ние видяхме като филм-журналистическо разследване. Всъщност, те са два. Журналистическо разследване – едното известно публично като Осемте джуджета. А след това последва и друго, което имаше връзка с първия. Интервю на Явор Златанов, мисля че. А също така интервю – още един филм – интервю с Ивайла Бакалова в няколко части, където проблемите, които бяха показани, ако са достоверни. Аз, разбира се съм съдия и си давам сметка, че това е журналистическо разследване. И в едно журналистическо разследване може да има манипулации. То може да гони някакви не съвсем чисти цели. Естествено! Само, че аз не забелязах достатъчно ефективна, обективна реакция по тези филми. Такава реакция, според мен, трябваше да има от страна на прокуратурата. И проблемите, които там се повдигат, ако са достоверни, те са изключително тревожни. Това е което мога да кажа.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, съдия Дечев! Колеги, имате ли коментар и други становища? В нашата дискуссия се включи и съдия Мариета Райкова – административен ръководител на Специализирания наказателен съд. Заповядайте, колега Райкова!

МАРИЕТА РАЙКОВА: Благодаря Ви! Аз малко по-късно се включвам, тъй като късно разбрах, че срещата започна. Ще взема становище по казаното от съдия Дечев и по въпросите колкото успех да чуя, които той повдига. Първо, Специализирания съд доколкото аз съм запозната е създаден, защото се прецени, че специализацията ще допринесе за по-бързо и качествено разглеждане на тази категория дела. Ще се извадят тези дела от възможността за някакъв вид териториално повлияване, доколкото те се гледаха по райони. Опасения имаше за зависимости. През тези 10 години

почти всяка година подсъдността на този съд нарастваше до толкова, че ние, тук действително съм съгласна, че сме претоварени. Това води до забавяне разглеждането на делата. Но, забавянето не се дължи на това, че тези дела са прехвърлени в специализирания съд, а на две основни обстоятелства. Заради постоянното качване на подсъдността на този съд, което е с териториална компетентност и с много широка категория различни видове дела. На второ място – преценката, моята и на европейските колеги, с които всяка година имаме обсъждания по въпросите, свързани с върховенството на закона, е че процесът наказателно-процесуалния е дотолкова формален, че не може да позволи разглеждане на наказателните дела по начин, който те се разглеждат в техните страни. Защото те са ни поставили въпросът – защо след като влезе обвинителният акт, Вие в рамките на месец не можете да приключите делото с присъда? Това е отговор, който е ясен за всички наказателни съдии в България. Могат да дадат едностранно обяснение и отговорът на този въпрос е в Наказателно-процесуалния кодекс. Така, че не съм съгласна, че забавянето в разглеждането на наказателните дела при нас е на по-различно основание отколкото разглеждането на наказателните дела в който и да е друг съд. Допълнителен аргумент е че когато имате дело с много подсъдими и адвокати, очевидно няма да можете да разгледате толкова регулярно в заседания при условията на пандемия, на Ковид криза. Ние имаме дело и с 40 подсъдими. Представете ли си как върви това дело с 40 подсъдими и мисля, че адвокатите са около 50-60. И в какъв срок ще приключи. Въпросът със споразуменията – че Специализираният съд сключва много споразумения. Това не е вярно. Може да проследите статистическите данни. Специализираният съд дори не може да надхвърли средната бройка за сключени споразумения на окръжните съдилища. Има други съдилища, които например за 2020 г. са сключили в пъти по-висока бройка споразумения отколкото нашия съд. И това не е лошо, защото сключването и одобряването на споразумение е една много удачна форма за бързо приключване на делата, с цел не се претоварва наказателно-правната система, с цел да се възстановят вредите и да се постигне ефект в един кратък срок. В крайна сметка какви са наказанията е извършвал проверка Върховният касационен съд, мисля че 2015 г. или 2014 г., е правил такава проверка. И на споразуменията, одобрени от Специализирания наказателен съд. Няма констатация, че наказанията по тези споразумения са занижени. Не съм съгласна, че идеята на този съд е била да поставя тежки осъдителни присъди. Ние борбата с престъпността като съдии не водим. Ние сме арбитър в един правен спор било това и наказателно-правен. Така че присъдите дали не са достатъчно тежки или не са осъдителни, а оправдателни, биха могли да кажат и апелативната, и касационната инстанция. Само искам да Ви кажа, че една проверка, която аз лично съм правила показва, че нито едно наказание, обсъждано от апелативна и касационна инстанция не е било счтено за недостатъчно тежко. Отделно от това, пак искам да обърна внимание, че и при разговори с европейските партньори във връзка с докладите по върховенство на закона и в самите им доклади, констатацията е за недостатъчно

окончателни присъди. А не за недостатъчно осъдителни окончателни присъди. Аз не виждам колко е трябвало да бъде бройката на осъдителните присъди и дали ние не сме постигнали тази бройка, или сме я постигнали. За запорът на имущество – в интерес на истината, това е едно становище, залегнало в анализа на министъра на правосъдието, в което се казва, че ние пречим на икономическото развитие на бизнесите с факта на наложените по нашите дела запори. Значи, аз такава официална констатация, извън този доклад в съдебно решение не съм срещала. Оставам с впечатление, че това е някакво лично становище, дори при коментар със съдиите от съда, сме се чудили кой е този господин, подсъдим, който вероятно е изразил някъде това становище и то е залегнало в анализа на министъра, тъй като официално документирано такъв извод не е правен по делата. Притесненията на съдиите всъщност са че няма легитимно искане за закриването на Специализирания наказателен съд. След като включват различни, обществото счита, че запорите са такива. Обществото счита, че споразуменията са твърде много. А ние търсим конкретиката. В конкретния случай, заради който някои констатации залягат в анализа на министъра. Някои констатации са залегнали в мотивите на законопроекта, който последно се разглежда в Народното събрание. Оставаме с впечатление, че дебатът не почива на реалните данни. Ето сега. Знаете ли колко споразумения е постигнал, сключил Специализирания съд за 2020 г.? И колко са те спрямо другите окръжни съдилища? Те не са повече. Доста по-малко са. По въпроса за двете европейски решения, които цитира съдия Дечев. Тези решения са много важни и трябва да се вземат предвид. Те са обсъждани, тук, със съдиите с цел съобразяване при по-следващо разглеждане на всички дела. Но това не може да бъде аргумент за закриване на съда. Означава ли това, че съдилищата с повече от две, има съдилища с 10-15 осъдителни решения, трябва да бъдат сринати със земята. Смисълът на тези решения е широко да се обсъждат и съобразяват в практиката на съдилищата. Не само на специализирания, на всички съдилища, занимаващи се с наказателна материя. Аз засега няма да вземам повече думата. Благодаря Ви!

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, съдия Райкова! Благодаря за Вашето изказване. Съдия Дечев иска думата. Заповядайте!

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Благодаря Ви!

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Има ли други колеги? Всъщност като реплика на това, което каза колегата Райкова. Има ли други? Колеги? Не виждам. Добре. Заповядайте г-н Дечев!

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Слушах внимателно колегата Райкова. Тя изтъкна проблема за бавното приключване на делата, силно формализирания наказателен процес. Аз разбирам този аргумент и до голяма степен съм съгласен с нея. Само че вижте този проблем, той е съществувал и 2011 г. – 2012 г., когато тогавашните депутати и едни министър на вътрешните работи, особено активен при създаването на специализираната прокуратура и специализирания съд, решиха да борят проблема с бавното наказателно производство не като се направят промени в НПК, като се създадат специализирана прокуратура и специализиран съд. И ето че това не е било решението. Не може бавното производство да се пребори чрез създаването на

специализирана прокуратура или специализиран съд. То се бори като просто промеш НПК. Така става! Относно това, което каза колегата Райкова за споразуменията. Те, като абсолютна цифра може да не повече отколкото в други окръжни съдилища и като процент също може да не са повече, отколкото като процента в другите окръжни съдилища, където се случват споразуменията. Да, може! Само че говорим за споразумения с организирани престъпни групи, нали така? Където обществената опасност на деянието и на дееца е много много по-голяма. Прави впечатление това. Освен това, Вие казахте – нашата задача, ние сме съд, ние сме арбитър. Да! Така е. Естествено. Никой на го оспорва това нещо. Само че аз си спомням какво говореше Цветан Цветанов, който е нещо като един от родителите на създаването на специализираната прокуратура и специализирания съд. С каква цел те се създадоха. Той така си представяше нещата. Това беше една от основните цели за създаването на тези институции - безкомпромисност, твърдост, тежки наказания. И в един момент, какво? Споразумения с мафиоти, членове на организирани престъпни групи, включително условни присъди. Това е. Ако някой друг желае нека да вземе.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колегата Райкова! Заповядайте! Съдия Райкова, заповядайте!

МАРИЕТА РАЙКОВА: Аз уважавам мнението на колегата Дечев, но бих искала да говорим от съдийската позиция. А не. Малко емоционално ми се вижда. Първо, аз не знам какво е обещавал Цветан Цветанов, тъй като нямам за цел като председател на съда да отговоря на неговите обещания.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Аз помня, защото той е един от основните двигатели за създаването на тези институции.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Може. Но мен това въобще не ме интересува. Искам да кажа като председател на съда. Какви ангажименти той е поемал и защо не ги е изпълнил, или ги е изпълнил. Аз нямам такива поети ангажименти. За това, че се очакват тежки присъди срещу мафиоти. Вероятно обществото очаква ние да сме по-строги от останалите съдилища. Само че ние сме длъжни да спазваме НПК, който важи и за другите съдилища. Там е посочено, че основният състав на организирана престъпна група, каквато е основната ни подсъдност, е наказуем с наказание лишаване от свобода до 6 години. Квалифицираните състави на кражбата, всъщност основният състав на кражбата е до 8 години. Няма как да изляза от диапазона даден от законодателя за наказуемост само за да отговоря на нечий очаквания. Съдията може да се произнася в рамките предвиденото наказание. Няма как да сложа до живот, ако горната граница на този състав е 6 години. Всъщност, това е за момента, което бих искала да кажа. Ще ми се да сме с конкретни данни. Аз всъщност мога да Ви предоставя, ако някой би искал да научи конкретни данни за работата на този съд и за спецификата, по която се разглеждат делата, тук. Която е доста по-различна от на другите съдилища по причина, че делата са много усложнени, а броя на страните достига такива размери, че трудно се събират и в най-голямата ни зала. Само страните. От съдия Дечев беше даден случая, примера с КТБ. Няма никакъв проблем да Ви представя със съгласието на съдията-докладчик всички протоколи от заседанията по

делото КТБ, за да направим един анализ защо се движи бавно това дело и дали може да се движи по-бързо. Дали това може да се вмени в не добра организация на съдебния състав на заседанията или е свързано със спазване процедурите по НПК.

ВЕСЕЛИНА ВЪЛЕВА: Аз също бих искала да взема отношение.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Съдия Вълева, заповядайте!

ВЕСЕЛИНА ВЪЛЕВА: Благодаря Ви! Не знам чуваме ли се?

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Много добре.

ВЕСЕЛИНА ВЪЛЕВА: По отношение на притесненията, че нашите съдилища не са достатъчно бързи. Ако тепърва разисквахме въпроса от нуждата от създаване на специализирани структури, за преодоляване бавността на правораздаването, би могло да се обсъжда този въпрос. Но според мен при положение, че има вече изградени структури, работещи, да се правят такива упреци, мисля че не влияе на необходимостта от нашето съществуване. Ние като юристи сме наясно, че се движим по една и съща правна рамка. Няма как правораздаването при нас да бъде по-бързо спрямо останалите съдилища. Още повече, че нашите процеси са изключително усложнени, най-вече откъм брой страни и брой подсъдими, и брой защитници. По отношение на упреците, че се сключват много споразумения, че наказанията са ниски. Ами, да. Това показва, че ние не сме инквизиционен съд. Аз имам поглед върху практиката на ВКС по отношение на нашите дела, трябва да Ви кажа, че няма нито едно съдебно решение на ВКС, с който наказание отмерено от първоинстанционния съд или от нашия съд да е завишено. Напротив. Преобладават потвърдените актове. Има случаи, в които наказанията се коригират, но в посока намаляване, а не увеличаване. Така че упреците, че нашите наказания са ниски по никакъв начин аз не мога да възприема. В крайна сметка идеята е наказанието да бъде справедливо. Знаем, че то трябва да съответства на обществената опасност на деяние и на деец. А не да отговоря на обществените очаквания и да бъде по-висока по простата причина, че е мерено от специализиран съд. Колегата Дечев засегна въпроса, който е отразен и като констатация в доклада на министъра. Имам предвид извода по т. 4 за непоправимо увреждане на бизнес интереси. Това е едно падение. Не е подкрепено с факти. Най-вероятно възпроизведено твърдение на подсъдими на техни защитници, което няма нито пример, ни конкретика. Всички знаем, че ние като съд трябва да обезпечим щетите от престъплението. Несъмнено налагането на обезпечителни мерки под каквато и да е форма ограничава правната сфера на лицата спрямо, които са наложени. Това обаче е една необходимост и ние винаги когато налагаме такива мерки се съобразяваме с правната регламентация. Редките са случаите, в които по принцип е допустимо обжалване на наложени обезпечителни мерки, но трябва да Ви кажа, че ние имаме случаи, при които наложени обезпечения от нас са минали касационна проверка и са оставени да действат. Така че и този упрек не може да бъде споделен.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Аз желая, госпожо Имова.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Може ли да кажа нещо. Извинявайте, защото трябва. Първо, аз трябва да напусна заседанието, защото имам служебни

ангажименти във връзка с дежурство – да се има предвид при кворума. Вече изказах мнението си миналия път. Нямам намерение да се повтарям. Единственото на което искам да наблегна, че не беше коректно отразено в прессъобщението на ВСС, с който проблем се справих. Благодаря на всички. Успешна работа и хубав ден. Благодаря Ви!

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря и аз. Прокурор Ангелова, заповядайте!

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Уважаеми колеги, аз в предходното заседание изразих становище. В случая, в настоящето ще се спра на становището, което изрази колегата Дечев, като представител на професионална съдийска организация. Считаю, че в него прозира не толкова професионалният елемент, съдийският, а по-скоро прозира политически елемент. Тъй като се стремим да бъдем държава, в която следва да е налице върховенството на правото, ние като професионалисти, в случая прокурори, съдии, не би следвало да си позволяваме по този начин да проявяваме и да изразяваме нашето становище. Още повече, че тук става въпрос за важният казус да съществува или не специализираното наказателно правосъдие. Ако това нещо се случи, тоест да бъдат закрити тези структури, ще бъде осъществено едно сериозно отстъпление от всички приоритети и успехи, които е постигнала държавата, както в национален, така и в международен план. Това не са мои твърдения, голословни. Може да бъдат разгледани докладите на прокуратурата, които са представени в интернет пространството, първо. Второ, всички заключителни доклади на международните комисии, така и позицията, в която се намира специализираното правосъдие, в случая специализираната прокуратура, като партньор в международни разследвания и резултатите от тази дейност. Първо, по становището на колегата Дечев, че това правораздаване, това правосъдие нямало ефект. Напротив! Аз когато беше изслушването в правната комисия зачетох части от отчетния доклад на прокуратурата за 2020 г., където решените дела с краен прокурорски акт за престъпления за корупционен предмет са с 57% повече за 2020 г., от 2019 г. и със 72% повече спрямо 2018 г. Внесени в съд дела, досъдебни производства за такъв вид престъпления за 2020 г. са с 47% повече в сравнение с предходните 2 години. Общият брой наложени наказания за корупционни престъпления спрямо предходните години са с 80% повече от предходните години. Тоест, в последната година се наблюдава значително увеличаване на дейността на прокуратурата в направление търсене на отговорност по отношение на корупционни престъпления, данъчни престъпления, изпиране на пари. Изобщо това са този вид престъпления, за които в крайна сметка обществото очаква от нас да бъдат осъществени необходимите действия по отношение на извършителите и същите да им бъде съответно търсена отговорност. Защо това се случва в последните години? Това е така, защото този вид престъпна дейност в компетентността на специализираните структури беше вменена през 2017 г. Реално започна тази дейност през 2018 г. Как колегата Дечев може, според Вас, при този бюрократичен, тежък наказателен процес, свързан със събиране на доказателства за тежки умишлени престъпления, свързани с корупция по високите етажи на

властта, тези разследвания да приключат с влязла в сила осъдителна присъда през 2020 г.? Това, всеки практикуващ прокурор и съдия, още повече, би следвало да знае, че проблемът не е в желанието или нежеланието на прокурора, на разследващия или на съдията да осъществи някакво забавяне или той е длъжен да се съобрази с високата изискуемост на доказателства, които следва да бъдат представени, доказани, проверени в съдебна фаза. Съответно, както и колегите от съда казаха, че тук става въпрос не за едно лице, което е дадено на съд. Тук става въпрос за обвиняеми, съответно подсъдими, не по-малко от трима, като тези подсъдими вече в съдебната зала всеки от тях има минимум по двама адвокати, които много упорито ги защитават, което е тяхно право, правата на своите подзащитни. Първото Ви изявление, че няма необходимата резултатност на дейността на специализираните структури – категорично не почива на нито едно доказателство, така да го каза, като прокурор. Не само в статистиката, а тя е основна, а така и в наблюдението в общественото пространство, стига Вие да не ограничите вашия кръгзор само по отношение на становищата на подсъдимите, които в последните години вече са клиенти на специализираното правосъдие. От друга страна, Вие изразихте становище, че един министър в близкото минало или по-далечно минало, е бил в основата и голям привърженик на създаването на тези структури. Всеобщо известно е че през 2012 г. бяха създадени специализираните структури по указание, по предложение на Европейската комисия, която установява, че борбата с организираната престъпност в България не е на необходимото ниво и затова се дава предписание да се осъществи промяна както в законодателната дейност, така да се осъществи организация в дейността по търсене на отговорност за организирана престъпност не само по високите етажи на властта, но и изобщо за организираната престъпност в държавата. Беше отбелязано към онзи момент, че общите прокуратури и съдилища не са в състояние да се справят с този проблем, тъй като е налице местна обвързаност. Това нещо беше осъществено през 2012 г. и реално през 2013 г. започна дейността на специализираните структури. Тоест Специализирана прокуратура, Апелативна такава и Специализиран наказателен съд, и Апелативен специализиран наказателен съд. Защо присъдите не са тежки? Колегите от съда обясниха, че законът предвижда такива наказания. Именно това показва, че специализираните структури не са специални. Те не се саморазправят с лицата, които са дадени на съд в тези структури. А напротив! Тази прокуратура и съд се основават и прилагат едни и същи закони, каквито прилагат и общите структури. В тази насока има и две решения на Конституционния съд, който казва, дава определение за това и дава конкретно заключение дали структурите са извънредни или не. Относно засегнатият въпрос за това, че се блокирала икономическата дейност след като би наложени запори. Така е, защото законът предвижда след като са били налице законовите основания за образуване на наказателно производство срещу определеното лице, още повече даването му и на съд за търсене на наказателната му отговорност, законът е бил приложен така както се прилага към всяко друго лица без значение какво е

било неговото имущество, без значение какво е било неговото самочувствие в обществото или усещането му за недосегаемост. Бих могла да се спра на още основания за това, че становищата, свързани със закриване на специализираното правосъдие не почиват на нито един разумен довод, както в национален, така и в международен план, тъй като в редица доклади на международни институции се засяга въпроса, че специализацията на съдилищата и на прокуратурите е най-добрият, най-успешният вариант за бързо, качествено правораздаване, а не да бъдат съответно закривани. Още повече, че за съществуването на специализирани наказателни съдилища и прокуратури, такива съществуват в почти всички държави в Европа. От гледна точка на предоставения ни за днешното заседание анализ на министъра на правосъдието проф. Янаки Стоилов също ще изразя становище, като кажа, че изводите не се базират на реални данни и такива въз основа, на които да бъдат направени необходимите, така да кажа, правилни заключения. В анализа са посочени определени изводи, че не било ефективно правораздаването, внасят се обвинения за организирана престъпна група. Приключват се с осъждания за вторични престъпления. Възможно е да има такъв процент, но отново казвам, че това са тежки умишлени престъпления, деяния, които според нашия закон изискват много висок критерий на доказуемост, който не е еднакъв с критерия, който се изисква в други държави. Тъй като специализираната прокуратура има както споменах много добри партньорски отношения с редица държави. Участва в международни разследвания, за което има и своите благодарности, изразени. Това е от една страна. От друга страна, както и вече споменах, това не е специален съд, който да изисква по-малка обезпеченост на доказателствата с цел бързо и така назидателно да се раздават високи присъди. В анализа се посочват две възможности за изход, две предложения за това какво да се случи със специализираното правосъдие. Едната е да се осъществи образуване на териториални структури към петте апелативни прокуратури, респективно съдилища и към техните окръжни такива, които да разглеждат престъпленията от компетентността на специализирания съд и прокуратура. И втори вариант е тези структури да се приобщят към Софийски градски и Софийски апелативен съд. Считам, че тези предложения категорично няма да решат и да подобрят борбата с организираната престъпност, с шпионажа, с диверсията и тероризма, както и корупционните престъпления по високите етажи на властта, и не само високите етажи на властта. Напротив, ще се затрудни много съществено работата, както започнах своето изявление това ще бъде едно отстъпление от това, което е постигнато до този момент, като резултат от екипната работа на много добри професионалисти в лицето на следователите към Специализираната прокуратура. Прокурорите в Специализираната прокуратура и от Апелативна специализирана прокуратура, както и високите професионални качества на съдиите от двете съдилища. Тази възможност, първата, която е предложена, на териториален принцип да се разпределят прокурорите, съответно и съдиите ще доведе отново до състоянието, в което сме се намирали през 2012 г. и преди това. Не е възможно един районен съд да разглежда дела, свързани с

организираните престъпни групи. Това е едно пълно недомислие. Такова беше предложението в законопроектите, които обсъждахме, внесени в 45-то и 46-то Народно събрание. Тази грешка, това недомислие беше отчетено. От друга страна не е възможно такива феодално установени местни обвързаности между окръжен прокурор или съдия с местните представители на изпълнителната власт да осъществяват дейност по разкриване и съответно извършване, приключване на такива тежки престъпления на каквито сме свидетели през този период от време от създаване на прокуратурата и съда от 2012 г. до настоящия момент. Като това са близо 8 години, за които смея да твърдя, че прокуратурата ни е достигнала висок, първо професионализъм на кадрите си. Второ е достигнала и много добра дейност по ръководство на разследване на такива престъпления, за които обществото очаква и бяха сведени до минимум като телефонните измами, като организираните престъпни групи, свързани с разпространение на наркотични вещества, изнудванията и ред други престъпления. Битовата престъпност, също, за които действително обществото очаква да му бъде помогнато и прокуратурата, съответно и разследващите органи да вършат дейността така както следва това нещо да се осъществи. Не само по закон, но и по международните стандарти. От гледна точка на второто предложение, пак което е свързано с присъединяването към Софийски градски съд и Апелативен съд гр. София, съответно прокуратура, също не считам, че това ще улесни или ще подобри до определена степен, или в много голяма степен борбата с организираната престъпност. Като предложение бих могла да кажа, че това го споделиха и колегите от съда, преди малко в техните изявления, че действително специализираните структури са изключително много натоварени от гледна точка на предметен диапазон, на престъпления, които са в нашата компетентност. Тоест би могло да се помисли и ще бъде добър знак, ако от компетентността бъдат премахнати корупционните престъпления. За специализираните структури в кръга на компетентност да останат организираните престъпни групи, за които всъщност те бяха създадени. Би могло да останат също и такива тежки престъпления, свързани с тероризъм, с шпионство. Също и както в НПК, както и ЗСВ е предвидено компетентността на специализираните структури да обхваща и дейността на европейската прокуратура, тъй като там също има специфики, свързани както с разследването, така и с кръга, на обхвата на престъпната дейност, която те разследват и съответно, която трябва да бъде предоставена на вниманието на професионалисти, каквито са колегите от Специализирания наказателен съд и от Апелативния специализиран наказателен съд. Това е моето кратко изявление. Бих могла да се включа и по-нататък в дискусиата, като считам, че отново нашата пътеводна звезда, теза, която трябва да следваме е да се създават такива закони, които да бъдат работещи. А не да се създават закони, които да спъват или да провалят разследването по досъдебни производства или да изтичат давностни срокове по дела, които се намират в съдебната фаза. Благодаря!

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, прокурор Ангелова! Съдия Лазарова, заповядайте!

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Колеги, аз виждам, че колегата Кръстев е вдигнал ръка и вероятно иска да се изкаже, но дължа да обясня, че съм в съдебно заседание в 11,30 ч. и може би ще се забавя в порядъка на около 40 минути в залата. Така че това, което предполагам, че после ще Ви заваря, защото дискусиата тепърва започва. Просто предполагам, че сте чели протокола от предходното заседание. За колегата Дечев, имам предвид, защото с останалите участници в днешната дискусия бяхме заедно. Аз изразих позиция, тогава. Мисълта ми е че действително съставът ме чака и трябва да изляза. Не знам дали скоро предстои да се вземе решение или би могло да бъде отложено за някакъв час, защото струва ми се че има още доста неща, които могат да бъдат обсъдени.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, колега Лазарова!

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Тръгвам и ще се включа веднага след залата.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Самата дискусия ще покаже дали сега сме в състояние да вземем решение или отново ще трябва да дискутираме. Но досега чутият мнения са еднопосочни в мнозинството си. Имаме мнението на колегите от Съюза на съдиите в България. Но, имаме и мнението на останалите колеги, което е еднопосочно досега. Колега Дечев, Ви вдигате ръка.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да. Благодаря Ви. Слушах прокурор Ангелова и нейното твърдение, че при тази сложна престъпност, която е характерна за организирана престъпна група или за представители на високите етажи на властта е нормално по-късно, повече време да отнема постановяването на влязла в сила присъда. Особено като имаме предвид и как работи нашия НПК. Аз това го разбирам. Разбирам този аргумент. Само че минали са 4 години откакто една особен вид престъпност с особен вид субекти на престъпления беше прехвърлена на подсъдност на Специализираната прокуратура. Четири години може би не са достатъчно време за да има влязла в сила присъда. Обаче 4 години се предоставят време, за да се образува едно досъдебно производство, когато имате законен повод и достатъчно данни. Често и с достатъчно време, за да се вкара обвинителен акт. И във връзка с това аз искам да попитам, прокурор Ангелова, колко такива образувани досъдебни производства има или внесени обвинителни актове срещу лица от високите етажи на властта за корупция, например? Не говорим за влезли в сила присъди.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Това беше въпрос към колегата Ангелова!

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Аз мога веднага да отговоря, колега. Не исках да затруднявам аудиторията да прочета какви са статистиките на прокуратурата. Но, ако има следващо заседание, мога да представя и отчетния доклад за 2020 г., както споменах и на двете прокуратури. Той е самостоятелен. Но, зачетох Ви преди малко общия брой на наложени наказания. С 80% се е увеличило. Увеличаване на наблюдаваните досъдебни производства за изпиране на пари с 27% повече от 2019 г. В сравнение с 2018 г. са с 80% повече. Това са наблюдавани досъдебни производства, тоест те са образувани и в момента се осъществява разследване.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Аз питам за друго.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Увеличена е бройка на наблюдаваните дела, свързани със злоупотребата със средства на Евро фондовете на Европейския съюз. Двадесет и седем процента повече през 2020 г. в сравнение с 2019 г. И 80% повече спрямо 2018 г. Много важният показател – решените от прокурор дела, свързани с данъчни престъпления – 53% от наблюдаваните през периода на 2020 г. Тоест приключени дела за данъчни престъпления. Ето това е резултатността на Специализираната прокуратура за този период от време. Ако желаете по-конкретна статистика и самият Вие може да се запознаете с отчетните доклади.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Съжалявам! Съжалявам, обаче това не е отговор на моя въпрос. Моят въпрос беше свързан с досъдебни производства. Колко образувани досъдебни производства с привлечен обвиняем и евентуално внесен обвинителен акт имате срещу лица от високите етажи на властта?

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Вие ги споменахте в предходното си изявление за определени, те са така обществено известни. Колко да са?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Колко да са?

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Малко ли са?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Е, много ли са?

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Зависи! Това е вече субективна оценка.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Чакайте се. Говорим с конкретни факти. Колко такива досъдебни производства имате образувани? Не говорим за влезли в сила присъда. Приемаме, че 4 години са малко време.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да. Имаме. Имаме развитие. Имаме увеличаване на ръста, колега, което е един добър атестат.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Кажете имена!

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Аз не желая да представям. Не се намирам в дискусия, в която трябва да соча имена. Още повече при нас всяко едно дело се разглежда не съобразно субекта, кое е името. А съобразно обстоятелствата по делото.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Напротив. Подсъдността му е във връзка със субекта. Във връзка със субекта Ви е подсъдността, специализирана. Аз за това питам.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Не само.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Аз за това питам. Колко мутри, колко депутати, колко председатели на агенции имате образувани досъдебни производства, привлечени обвиняеми, вкарване на обвинителен акт?

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Нашата компетентност е само във връзка със субекта, но и с предмета. Това е една обединена...

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да, знам.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да знаете. Сигурна съм, че знаете колега. Но в такава дискусия в момента с употреба на имена на подсъдими или на обвиняеми, аз не желая да влизам, защото не е това целта на днешната дискусия.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Веднага Ви решавам проблема. И Ви казвам, добре, без имена. Само петима министри, петнадесет депутати, шестнадесет председатели на национални агенции. Хайде, така!

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Аз Ви казах, че по този начин няма да продължа дискусиата, защото не това е целта на днешното ни събиране.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: То тогава няма никакъв смисъл от тази дискусия. Ще се удавяте в статистика с проценти.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да, такава е статистиката.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Съжалявам, тази дискусия е абсолютно безсмислена. Така че аз чакам да ми отговорите.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Съжалявам, но аз към този момент такава статистика не смятам да давам, тъй като ...

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Защото не е удобно.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Не! Напротив! Но, казах Ви по каква причина няма да влизам в такъв дебат.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Нямайте законова причина да ми откажете този отговор. Нямайте законова причина.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колега Дечев, колегата Ангелова достатъчно подробно предаде пред нас.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Твърде недостатъчно. Твърде недостатъчно.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Фактите, които към момента може да изложи за висящите производства, за внесените обвинителни актове. В края на краищата разследването е въпрос и на обективни данни, на възможности за доказване. Към този момент, това е сторила Специализираната прокуратура.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Но, то не се разбра какво е сторила по високите етажи на властта. Не се разбра какво е сторила.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Има статистики за това колко кметове, колко министри.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Тя отказва да даде тази статистика.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Е имало разследвания спрямо председатели на агенции.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Но, не за кметове на село или на кмет на двадесет хиляден град. Говорим за по-високо. Тя не ми дава тази статистика.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колега Дечев, да говорим като юристи, които са съдии, а не са политици. Ако става дума за критерии, които са в основата на политически изказвания, да. Но ние сме съдии. Ние разглеждаме тези съдебни производства, по които са внесени обвинителни актове. Това са обвинителните факти в момента. Всеки може да види какви са по вид престъпленията. Разбира се, може да се изисква и повече усилия, както от разследващите органи, така от прокуратурата, така и от съда. Но съдът е арбитър. Ние сме длъжни като арбитри да разсъждаваме, а не като политици. Законът се прилага въз основа данните от събраните доказателства.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Аз питам, не като политик. А питам като съдия, който вижда в НПК определена подсъдност. И аз във връзка с тази подсъдност питам, която е подсъдност специално направена за Специализираната прокуратура. Какви са ви бройките?

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колега Дечев, ако имате конкретни въпроси, по които очаквате да получите отговор – задайте си въпросите. Но, така априори, не знам какво може да Ви отговори колегата.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Добре. Аз Ви казах. Не ме интересуват имена. Интересуват ме обаче длъжностите. Срещу колко министри, срещу колко депутати, колко шефове на национални агенции има образувано досъдебно производство, привличане на обвиняеми, внесен обвинителен акт? Имената ги оставете. И това е във връзка с подсъдността. Във връзка с подсъдността питам като юрист.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Ето, може би ще получим отговор сега на този въпрос. Това, което изложи колегата беше доста пространно и аргументирано. Всеки има право да изложи своето мнение. Колежата Райкова и колежата Димитрова. Кой беше пръв?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Аз ще бъда съвсем кратка. Аз всъщност мога да представя такава статистика стига Съюзът на съдиите да ми я изиска. Мога да я представя статистиката - колко обвинителни акта са внесени срещу кметове, депутати, министри. Разбира се това не е трудно, без имена. Сега за кметовете не мога да кажа какво е райониране, но Съюзът на съдиите може да си го прецени с оглед изразяване на по-точно и ясно становище. Стига да ми изискат – няма проблем да се представи тази информация. Между впрочем трябва да проверя дали не сме я представили и на министъра на правосъдието и да отбележа само че той застъпи становище в разговори с нас, че според него като вижда анализа на тези дела, корупционните престъпления по-скоро трябва да остават в Специализирания съд. В случай, че говори за намаляване на някаква подсъдност на този съд. Видях, че колежата обсъждаше анализа на министъра на правосъдието. Ние подготвяме становище по този анализ, което ще се доведе до знанието на правна комисия в следващото Народно събрание. Това становище е важно, защото в анализа има драстични допуснати грешки за естество, да звучат да не казвам смехотворно, но почти. За това е много хубаво, аз който поиска бих запознала като изготвим становището и него, за да може да сме по-обективни при евентуално следващо обсъждане. Между впрочем за да не вземам повече думата до мен е заместник-председателя на Специализирания съд – съдия Пенка Велинова. Тя съвсем накратко иска да се изкаже. Ще се стараем от тук насетне да не участваме така активно, за да Ви дадем думата като членове да изразите позициите си.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колега Райкова, много беше полезно Вашето участие и е полезно, защото Вие от кухнята разяснявате обективни факти. Факти, които следва да бъдат обсъждани. За да се получи действителна представа от това налице ли са обществени отношения, които налагат промяна на действащи структури в правораздаването и то действащи от сравнително кратък период от време с оглед на това, че не са действали и 10 години, трябва да се анализират резултатите от тяхната работа. Предвид това че непрекъснато, стъпаловидно в рамките от 2012 г. до 2021 г., се променя обсега на материалната компетентност на специализираните структури, можем ли да си представим, че за 4 години би

приключило успешно едно разследване срещу организирани престъпни групи. Оставете това, че в повечето случаи има необходимо съучастие, което се изисква за ОПГ или за престъпните сдружения. При всички случаи за едните състави – те са не по-малко от трима. За сдруженията са две лица или повече съучастници. Но, става дума тук за материална компетентност, която се въведе 2017 г., която съчета и предметна и субектна подсъдност на тези съдилища. А именно, корупционни престъпления, извършени от представители на висшите държавни структури – депутати, министри, председатели на агенции, кметове и т.н., магистрати. За четири години не можем да изискваме някакъв количествен връх на такива разследвания, но виждаме как постепенно и прокуратурата и разследващите органи, и съдът като специализирани структури добиват повече рутина и умения. Добиват специализирана квалификация в областта на материалното право, която при всички случаи способства и за качествено, и за срочно правосъдие. Европейският съд за правата на човека има критерии за спазване на разумния срок, които трябва да се отчитат при разглеждане на делата в специализираните съдилища. Разумният срок се разглежда предвид редица критерии. Един от тях е фактическата и правна сложност на делата и поведението на участниците в наказателните процеси и на съда във връзка с упражняването на процесуалните права. При такава усложнена престъпна дейност не само като множество престъпления, но и при съвкупности и усложнена престъпна дейност – съставни, двуактни, продължени престъпления, доказателствената дейност е твърде формалистична и тежка. На фона на това, че броят на подсъдимите лица, на обвиняемите лица и на подсъдимите при всички случаи е повече отколкото обичайно се разглеждат при делата от общите съдилища, картината е красноречива. Тоест, не можем да очакваме, че едно от основанията, а именно – забавено правосъдие, което се вменява на специализираните съдилища и специализираната прокуратура и следствените отдели към Специализираната прокуратура, би могло да бъде един обективен критерий за успеха на това правосъдие. Щях да взема и по-късно думата, за да се опитам да обобщя изложените становища. Но все пак, за да не взимам пак думата във връзка с критиките, които се отправят към специализираните структури в органите на съдебната власт, за да се иска и тяхното закриване, ще си позволя само няколко неща, като следвам критиките. Изтъква се, че 51% от делата приключват с оправдателни присъди по отношение на обвиненията за ОПГ. Колеги, да, но остават обвиненията за вторичните престъпления, част от които са от компетентността на специализираните съдилища и прокуратури. Това, че част от делата приключват със споразумение, дайте да помислим, какво представлява едно определение за одобряване на споразумение? Всяко едно споразумение има силата на присъда. За да одобри съдът едно споразумение, той трябва да проучи цялото дело. В много от случаите при тези многобройни обвинения за отделни видове престъпления, които са повдигнати спрямо повече обвиняеми/подсъдими в процеса, не по отношение на всички тях делата приключват със споразумения. Те поначало продължават да са висящи в останалата им част се разглеждат по общия ред. Твърде несправедливо и

необективно е да се критикуват специализираните съдилища, че приключвали делата със споразумения. Да, това е способ, особено при сложните производства, наказателни дела. Това е един положителен механизъм, способ, за да приключват поне част от делата при облекчена процедура. Критиката, че имало либерални наказания, най-общо казано, е абсолютно неуместна и не е уместна за оценка дейността на съда, въобще, защото съдът е арбитър. Съдът прилага закона и справедливостта на наказанието се преценява и от инстанционните съдилища. В Апелативния специализиран наказателен съд съдебните актове, съответно почти всички дела приключват след инстанционния контрол на ВКС. Така че специализираните съдилища да се обвиняват в либерализъм, също е един изключително некоректен и необоснован упрек към тях. По отношение на продължителността на мерките за неотклонение – те се налагат в рамките на закона, при условията и реда, посочени в закона. Аз не виждам, там също основание за упреци. Освен това всички мерки за процесуална принуда подлежат на въззивен контрол. Това, че държавата ни е осъдена по посочените две дела, които бяха цитирани от колегата Дечев – Миньо Стайков и Баневи. Да! Но и за редица общи съдилища тяхната практика е с осъдителни решения от Европейския съд по правата на човека, също. В България има достатъчно примери, в които и общите съдилища допускат нарушения на Конвенцията. Но, това трябва да бъде знак, че следва системно да се анализира практиката на Европейския съд по правата на човека и да се коригира и практиката на националния съд. Това също не би могло да бъде упрек, който да дава основание за едно такова сериозно законодателно решение за ликвидиране на тези действащи структури. Главната цел за създаването на тези съдилища е в резултат на ангажиментите на България като държава да се справи с тероризма, с организираната престъпност, с корупцията. Но, съдът е арбитър и следва да прилага закона и европейските стандарти за правосъдие. Така че упреците за забавено правосъдие или за либерални наказания биха могли да бъдат отнесени към политическо говорене, но не и към сериозно отношение към правораздавателната дейност, която се подчинява на закона и съблюдава закона. Задължението на специализираните структури е да следват принципа на разкриване на обективната истина, на решаване и упражняване на правомощията си при решаване на делата по вътрешно убеждение, при обективно, всестранно и пълно изследване на всички данни по делото и при правилно приложение на закона. Тези задължения се отнасят и за специализираните структури. И резултатите от инстанционния контрол са добри, защото над 60% от актовете, които се обжалват, приключват с потвърдителни съдебни актове от контролните инстанции. Разбира се, тук има една много важна особеност. Поради множеството подсъдими лица и множеството обвинения, дори по критерия изменяване на съдебните актове следва да се конкретизира в коя част и по отношение на какви нарушения на закона се извършва това изменяване на съдебните актове. В другата част те са оставяни в сила. По отношение на справедливостта на наказанията – пак, казвам, обществото може да критикува съдебната власт в либерализъм или пък в обратното, в строгост

на наказателните санкции при извършени виновно престъпление и при осъдителни присъди. Но, справедливостта на наказанията се преценява при инстанционния контрол. Всичко, което е насочено в този кръг упреци, то е в сферата на политиката, а не в сферата на правото. Затова трябва много, много внимателно и много критично правната общност, магистратската общност да се отнесе към желанието, към намеренията на политиците да закрийт действащи структури. А по-скоро би следвало вниманието на законодателите да бъде насочено към като че ли в преосмисляне на тази огромна, широка, материална компетентност, която е дадена на специализираните прокуратури и съдилища. По-скоро да се редуцира тази компетентност, защото виждаме голяма диспропорция и в натовареността. Специализираните съдилища се задъхват от месечен брой на разглеждане на делата на съдия. За разлика от общите съдилища, както окръжните, така и равните им по степен окръжни съдилища, така и апелативни. Тук, трябва да се акцентира необходимостта от някакви законодателни промени. Що се отнася до екстериториалния характер на тези съдилища, той трябва да се запази, защото това е една гаранция за откъсване на съда от местни влияния във всякакво естество, което пък би гарантирало независимостта и безпристрастността на съда, прокуратурата и следствието, разбира се. Говоря общо за специализираните структури. Като арбитър, съдът да бъде независим, безпристрастен при разглеждането и решаването на наказателните дела. Да е откъснат от местните влияния, местните зависимости, които да си признаем, България е малка държава. Една от особеностите, които дават гаранция за независимост и безпристрастно разглеждане и решаване на тези дела е именно, че на тези структури се придава екстериториалност. В този аспект разсъждава и проф. Стоилов в своя анализ. Той дава модели. Да, няма да се закриват тези специализирани структури, но те ще бъдат отнесени или към апелативните райони, или към Софийския градски съд и съответно Апелативен съд гр. София. Това разрешение пак няма да даде необходимата гаранция за независимост и безпристрастност (обективна и субективна) на българския съд. Също така трябва да помислим за тясната специализация, която препоставя и добро качество. Навсякъде в Европейския съюз, нашите партньори винаги са изтъквали на нашите срещи с колеги от другите европейски страна, че специализацията е изключително важен фактор за поддържане на едно високо качество на правораздавателната дейност. А оттам и по-добро справяне със задължението за приключване делата в разумен срок. Засега тези критики, които са отправени към специализираното правосъдие и правораздаване са необосновани. Те имат само и единствено, аз го наричам лобистки характер, но изцяло не съдържат правни аргументи. Не съдържат един стойностен, исторически и правен анализ за необходимостта от тези структури. В крайна сметка обществените отношения подлежат на регулация, тогава когато действително е възникнала такава обществена необходимост от регулация. Тоест такива промени са настъпили в обществото, че действително обществото се отказва от тези структури. Все още България е длъжник по темата справяне с корупция, с организирана престъпност и върху този аспект трябва да се помисли. Как да се

подпомогне специализираното правосъдие, а не как да се разрушават действащи структури. Извинявам се за дългия монолог. Бях в дълг да го споделя с Вас. Колегата Димитрова! Заповядайте! Съдия Димитрова!

ИЛИАНА ДИМИТРОВА–ВАСЕВА: Благодаря Ви! Дали ме чувате?

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да. Чуваме Ви.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА–ВАСЕВА: Аз много внимателно слушах и миналия път на заседанието. До днес не изразих никакво становище. Искам да започна с това, че до този момент аз все още не мога да взема категорично становище в подкрепа на едната или на другата теза. Една от причините затова е че ми липсват все още въпреки че изчетох всички материали, слушах миналия път и сега. Липсват достатъчно аргументи за това какви са резултатите от работата и защо изобщо е необходимо да съществуват такива специализирани институции. Така както през 2012 г., като гражданин и като съдия в онзи момент, не можах да разбера достатъчно ясно защо се налага да се създадат, така и сега ми е трудно да взема категорично становище на този етап дали трябва да се мисли в посока на закриването им или да продължат да съществуват. Освен, че разбирам сложността по цялата реформа сега пък да бъдат закрити. Чух всички критики от законопроектите, които бяха внесени по-рано. Съгласна съм напълно, че там има недомислици. Не са просто завършени особено в частта, преходът как ще стане, как ще се завършат тези дела и какво ще стане с колегите – магистрати в специализираните институции. Там съм съгласна. Но, продължават да не ми достигат аргументи, защо непременно специализирана прокуратура и съдилища трябва да извършват съответните действия, с които са натоварени. Чух донякъде в изказването на прокурор Ангелова как в годините пропорционално резултатите са по-добри. Едни се повишават. Подрони аргументи ми се иска да чувам. Също не мога да се въздържа да не изразя мнението си, че аргументи от рода на, както след изказването на прокурор Ангелова, клишета от рода на „феодална зависимост“ и не знам какви зависимости на местно ниво. Съжалявам, колеги, но просто трябва да го кажа. Подобни аргументи не тежат. Поне не тежат в моите очи. Може би политиците да ги убедите с това. Не може на екстериториален специализиран съд, защото там нали на местно ниво и прокурор Ангелова каза нещо от рода – то се знае, местният съдия и прокурор, и имало такива зависимости. Освен, че подобни тези, априори изказвания, че местният прокурор или съдия има такива обвързаности и зависимост се проявяват в работата си. Освен че обижда масата от нас магистрати, които никога в кариерата си не са допускали подобни контакти, а камо ли пък зависимости вече. Ако този дебат вече се премести, а той и сега върви и по медии и пред обществото. Замислете се, когато изказвате тези аргументи какви са последиците от това? Дали са достатъчно обосновани? Аз не казвам, че някъде не е имало към 2012 г. и не е възможно да има подобен род зависимости и обвързаности. Но, къде са примерите? Всъщност, защо не се използват другите лостове и средства за борба с това явление? Ако приемем, че го има. Защо няма дисциплинарни производства? Ако има данни за престъпления от страна на магистрати, които си позволяват в работата си да бъдат да бъдат ръководени от някакви

подобни зависимости. А се казва, като нещо едва ли не то е аксиома. Има такива зависимости на местно ниво и затова имаме нужда от специализиран съд. Много моля, ако сте убедени, че това е един сериозен аргумент за съществуване на специализираните съд и прокуратура, продължавайте да ги повтаряте. Но, някак си с цялата отговорност трябва да подходите, когато говорите подобни неща. Някак си искам да чуя аргументи от рода на това – да, през 2013 г., 2014 г., 2015 г. и нататък е било така. А сега резултатите от работата на специализираните институции - прокуратура и съд са едни какви си. Подобни аргументи на мен не ми достигат. За сметка на тези, да не се връщам, пак да казвам – местните зависимости и прочие, които налагат екстериториалните съдилища. Това исках да кажа. Наистина може би, защото аз съм съдия, който гледа търговски дела дълги години. По принцип ми е далечно дори и наказателното, общото правосъдие. За това малко ми е трудно да взема категорично становище „за“ или „против“. Може би е нужно още време, да не се бърза, да работят още години тези съд и прокуратура, и да се правят някакви експертни, сериозни анализи на резултата от работа им. За да се стигне до мотивирано и правилно решение дали да продължат да съществуват или в някакъв момент да бъдат закрити. Това е което исках да кажа.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Много Ви благодаря, колега Димитрова. Нека да чуем и колегата Кръстев, който отдавна вдига ръка. След, което ще дадем пак думата. Колега Дечев позволете да чуем и колегата Кръстев. Заповядайте, колега Кръстев!

НИКОЛАЙ КРЪСТЕВ: Надявам се, че се чуваме! Благодаря Ви, че ми дадохте думата. Аз общо взето ще бъда максимално кратък, защото все пак напреднахме във времето. Първо, искаме да потвърдим нашата позиция, която изразихме юли месец, която бе изразена от мен и от нашия председател г-н Петков. Ние подкрепяме запазването на специализираните съдилища. Това становище се подкрепя от нашите членове, които са в Специализираната прокуратура. Аз в огромна степен съм съгласен с аргументите, които изказаха колежката Ангелова и Райкова. Не искам да влизам в подробности. Правя едно процедурно предложение. Ако искате да го поставим на гласуване и да преминаваме към втора точка. Благодаря Ви! Виждам, че колегата Дечев иска да вземе отношение.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря. Колега Дечев, заповядайте!

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Благодаря Ви! Относно това, което каза колегата съдия Димитрова от Окръжен съд – Пазарджик, мисля че беше.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да. Точно така.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Аз принципно съм съгласен с нейното възражение относно говоренето така на едро, без подкрепа, факти за феодаалните зависимости. Тя е много права. Ако през годините е било установено, че борбата срещу организираната престъпност не върви заради феодаални зависимости между прокурор, съдия и например престъпност на местно ниво. Защо например досега не е имало дисциплинарно производство, образувано от съвета по този въпрос? Или разследвания? Това наистина виси във въздуха. Искам да обърна внимание и на нещо друго. Прокурор Ангелова говори така с лекота за феодаалните зависимости на места, в

провинцията. Ами добре, обаче ние тук всички включваме ли зависимости на централно ниво? Между министри, министър-председател, депутати, прокурори и съдии, на централно ниво. Защо ги изключваме априори? Защо едното го допускаме без сериозни аргументи между другото? А другото – не, не, затова не трябва да се говори. Ако някой говори – говори като политик. Пуска се едно клеймо. Този говори като политик, а не като юрист, а не като съдия. Съжалявам, обаче тази теза не издържа. Не мога да се съглася с това, което на няколко пъти се опитвате да кажете. Съдия Дечев не говори като съдия. Говори като политик. Защо говори като политик съдия Дечев? Ами, защото той предлага закриването на тези институции. Чакайте сега! Само да предлагаш закриването на институция, само тогава ли говориш като политик. А си за откриването на такава институция? Защото това беше политическа идея. Колеги, дайте да се върнем 10 години назад. Тази идея за Специализирана прокуратура и Специализиран съд, съдиите ли я роди? Прокурорите ли я роди? Не! Това беше предложение на водещи политически сили. И сега, тези които защитават вече съществуващите институции – специализирана прокуратура и специализиран съд, аз тях между другото не ги обвинявам в политическо говорене. Не! Те просто считат. Имат си своите аргументи, че те трябва да съществуват. На мен през ум не ми е минало да им лепвам на челото – ти говориш като политик. Добре, те така мислят. Аз не мисля така. Аз считам, че това е неуспешен, десетгодишен експеримент и няма смисъл да губим още десет, двадесет или тридесет години, за да се убедим, че е било грешка. Има други начини за специализирано правосъдие. Има други начини. Това е което исках да добавя. А още нещо важно. Колегата Ангелова, прокурор Ангелова каза – ами всъщност специализираният съд и прокуратура бяха създадени по препоръка на Европейската комисия. Не е така. Съжалявам! Може би грешно четем един и същ текст. Европейската комисия казва, че това е някаква възможност. Но, това не е категорично изискване на Европейската комисия и видиж ли ако те не се създадат, ние сме някакъв лош член на Европейския съюз и ще имаме някакви проблеми и т.н. Няма такова нещо. Това е било някакъв текст в едно, две изречения, в което те казват, че за да се повиши ефективността на справянето с организираната престъпност, една от възможностите е специализация на наказателното правосъдие, специализирани институции. Но, няма категорично такова изискване. Благодаря Ви!

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Съдия Райкова, заповядайте!

МАРИЕТА РАЙКОВА: Само да кажа, че съм съгласна със становището на съдия Димитрова, че това отделя ги от решаване на подобен род дела от местната власт на централизирано ниво не може да се поставя под призмата на някакво противоправно поведение на съдии, прокурори и т.н. Според мен тази теза тръгва от становището на Венецианската комисия от 2010 г., която коментира въпроса, че трите организирани, да го прерафразирам доколкото си спомням, че тези организирани престъпни групи трябва да се извадят и да се разглеждат делата за тях при условията на максимална неутралност на всички замесени страни, включително съдии и прокурори. Тоест, то не се обсъжда през призмата, че има риск тези съдии и прокурори

да престъпят закона, а по-скоро да се даде на съдиите и прокурорите, които ще разглеждат тези дела максимална свобода пред риска да бъдат подложени на някакъв вид натиск. Не, че той ще повлияе, на така се гарантира по-голяма възможност за свободното изразяване на волята им по делата. Не и през призмата. Зависимости може да има на всяко ниво. И на местно и на централно. Но, това не е проблем на ЗСВ по линия на закриване на съд, защото ги има. Откриване на друг, където ги няма. Това е проблем на нечие конкретно поведение, което се нуждае било от дисциплинарно производство, било от конкретно разследване и повдигане на обвинение. Риск за съществуване на такива лица има навсякъде. Сега, Европейската комисия не е задължавала България да прави специализирани институции. Но, аз имам пред себе си всички препоръки да се създават такива. Знаете ли колко деликатно се изразяват те и в случая с недостатъчност на окончателни присъди за корупция. Те няма как да кажат – искаме 10-15 кмета, 10 депутата. Ако може осъдени. Естествено е. Такива становища - създайте на всяка цена специализиран съд няма как да има. Но, препоръки такива имаше. Само една молба. До мен е заместник-председателя Пенка Велинова. Съвсем накратко, ако може и тя вземе становище. И ние приключваме.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви, колега Райкова! Нека да чуем и колегата Велинова! Здравейте, колега!

ПЕНКА ВЕЛИНОВА: Здравейте! На предишната среща аз Ви изказах кратко становище във връзка със законопроекта, който беше внесен в Народно събрание. В момента във връзка с поставените въпроси, както и във връзка със становището на колегите от Съюза на съдиите, аз отново имам ключови възражения, които изразих тогава. А именно, тук не става въпрос просто за изразяване на вътрешно убеждение, на лично мнение, тъй като ние не говорим като граждани в случая, а говорим като съдии, които обсъждат един въпрос, който е изключително сериозен. А именно има ли основание за закриване на една съдебна институция. Тоест, когато се изразява такова становище, то не следва да е изразява вътрешното убеждение на хората, които са го формулирали, а трябва да изразява, според мен това становище на база на някакви данни, които да са достъпни и срещу които засегнатите страни, в случая специализирания съд да могат да направят някакви аргументи, някакви смислени възражения и аргументи, ако не са съгласни с тях. Какво имам предвид? Ето, сега колегата Дечев изразява становището на Съюза на съдиите, че се избягва подсъдността на общите съдилища като се внасят обвинения по чл. 321 от НПК, които в следствие на издържат и се четат оправдателни присъди. Това нещо трябваше да има към него някакви данни, на които базират това свое конкретно възражение, тоест би следвало да кажат – има внесе еди колко си обвинения по чл. 321 по НПК, еди-колко си от тях са приключили с оправдателна присъда. По този начин се избягва подсъдността на общите съдии. В случая, това не е така. Това не е вярно. Всъщност, по-голямата част от обвиненията по чл. 321 от НПК приключват с осъдителни присъди. По този аргумент не можем все пак да изложим някакви конкретни факти. Следващ аргумент – споразуменията. Голяма част от делата приключват

със споразумения. Каква част от делата в Специализирания съд приключват със споразумения, особено съпоставени с частта, която приключва със споразумения в другите съдилища. Всички тези данни са достъпни, статистически данни на сайта на ВСС. Съответно, аз нямам нищо против те да изразят това свое становище. Но, да го подкрепят с конкретни данни. Тоест, ние да сме наясно какво точно имат предвид. Всъщност данните в случая сочат, че процентно броят на споразуменията, които се сключват в специализирания съд с нищо не се различава от броя на споразуменията, които се сключват в другите съдилища. След това – сроковете на наказания. Тук вече сме абсолютно, абсолютно не сме в състояние да изложим каквито и да било аргументи, смислени срещу този аргумент. Какво имат предвид под сроковете на наказание? Присъдите, които всъщност са постановени от специализираните съдилища достигат до ВКС. Споразуменията – в случай, че има някакво наказание, което пък е толкова недопустимо. Искания за възобновяване – няма. Какво точно има предвид за сроковете на наказанията. Още повече, че сроковете на наказанията не винаги зависи само от правната квалификация. То зависи от конкретните факти за конкретния човек. За неговия принос в наказателното производство. Възможно е да е съдействал на прокуратурата за разкриване на цялата престъпна група. Тоест, няма как така да се обобщи. По принцип сроковете на наказанията са ниски. Да речем по делата, които приключват със споразумения, защото по тези, които достигат до ВКС – абсурдно е да се прави такова становище. Няма как обобщено тук да се даде колко трябва да наказанието средно на споразуменията, които се одобряват от специализирания съд. То винаги е конкретно, за конкретния човек, при конкретните факти. Тук вече ние наистина не знаем какво да кажем по това възражение. Запор на имущество – колко запора на имущество е допуснал Специализирания съд? По какви дела? На каква стойност? В какъв срок са продължили тези запори? По кои закони? Знаете, че има запори, които се налагат по Закона за мерките за изпиране на пари. Допуска се налагане във връзка с конкретни наказателни производства. Не налага неоснователно запор. Как да го кажем и как да го обосновем това нещо, като всеки един запор има конкретика по конкретното действие. На какво основание е наложен? По кой закон? За какъв период е продължил? Колко пъти съдът се е произнесъл по тази запор, защото съдът не се произнася веднъж. А се произнася многократно. Няма как да кажем - тук средно статистически съдът не налага повече запори отколкото другите съдилища. Защото това зависи дори и от конкретното престъпление във връзка с което е допуснат този запор. Може да има повече дела с такъв вид престъпления на Специализирания съд отколкото в общите съдилища. И затова да се получава така, че в нашия съд има повече наложени запори отколкото в другите съдилища. Виждате ли в каква ситуация сме изправени в момента да се опитваме да отговорим на някакви възражения, които са абсолютно неконкретни. Това са общи приказки. След това – продължителност на мерките за неотклонение. Абсолютно същото като запорите. Да не се повтарям. По колко дела са налагани такива мерки, тежки, да речем домашен арест, задържане под стража или големи гаранции. Защото

голямата гаранция също може да бъде ... Може ли да се усредни каква трябва да бъде средната продължителност на мерките за неотклонение в един съд. Не може, естествено. По всяко дело е конкретно, зависи от обвинението. В зависимост от доказателствата. Винаги е конкретно. Няма как да се каже средно статистически този съд задържа повече, за по-дълъг период, защото тук статистиката не работи и не е достатъчна. Затова, това което аз имам като възражения и към законопроекта, който беше внесен и го изразих предишния път и това становище, което колегата от Съюза на съдиите внесе, е че няма абсолютно никаква конкретика. Това е тяхното вътрешно убеждение. Аз не знам, те как са го формирали и ние срещу него не можем да изложим никакви конкретни аргументи. Същото е във връзка с многото неща, които внася министърът на правосъдието в доклада си във връзка със специалните разузнавателни средства. Там вече въпросът е много по-сериозен, тъй като самото становище в доклада е тотално непознаване на тази материя. Ние ще си напишем, разбира се, по доклада на министъра на правосъдието своето възражение. Естествено ще Ви го изпратим. Но, това което не ми стига в това становище, което колегата Дечев изрази е че аз наистина ме мога да проумея на база на какви данни е достигнато до тези изводи. В момента се прави, мисля, анализ от ВСС на дейността на Специализирания съд. Може би когато този анализ приключи ще имаме някакви конкретни данни на база на които ще може да са направи някакъв извод дали има някакви сериозни отклонения в работата на този съд от работата на другите съдилища. В този момент това, което ни се представя като мотиви към този законопроект и като становище на Съюза на съдиите, са просто едни общи приказки. Това е моето становище. Мисля, че когато се правят такива становища, следва да има малко повече конкретика.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви, колега Велинова! Колеги, часът е 12,15. Трябва да се ориентираме към приключване по този въпрос и да видим дали ще има достатъчно време да продължим по другата тема, която сме задали за днес. Колега Дечев, заповядайте!

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Вижте, аз винаги съм считал, че цитирането на статистика на практика уж идеята е да помага, но всъщност тя разводнява разговора и леко го обезсмисля. Понеже колегата Велинова каза – няма аргументи. Няма факти. Аз, защото наистина много напредна времето, ще цитирам само по първия проблем, който тя спомена, че липсва от наша страна аргументация. В анализа на министъра на правосъдието относно броя на оправданията във връзка с правната квалификация, че престъплението е извършвано като ОПГ, на страница 29 от доклада, в средата, е дадено по-конкретно. Нали искате конкретика. Казва се: ... 51% от всички дела за ОПГ са приключили с оправдаване чрез съд, че престъплението е извършено при ОПГ. Искяхте конкретност. Ето, даваме Ви конкретност. Страница 29 от анализа, в средата. Аз така внимателно слушах колегата Велинова. Тя казва – няма сериозен анализ за закриването на спец. институциите. Не мисля, че е така. Но, тя помни ли 2012 г. имаше ли сериозен анализ, който да каже, че има нужда от създаването на тези институции. Дали си спомня? Имаше ли такъв сериозен анализ въобще

необходимо ли е да се създават? Аз не помня такъв сериозен анализ. Благодаря Ви!

ПЕНКА ВЕЛИНОВА: За сериозния анализ за създаването на специализирания съд, така или иначе тези институции в момента съществуват. Всички знаят, че нямаше абсолютно никакъв анализ за създаването на този съд и беше създаден. Но, този съд съществува и функционира. Сега се обсъжда неговото закриване. Трябва ли да бъде закрит без анализ за необходимостта от съществуването на този съд и без да има някакви конкретни данни от неговата дейност за тези 10 години, колега Дечев? Момент, само съдия Райкова.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Видях страница 29. Сега да бъде коректно. Становището на министъра е че от прегледания от него 69 дела за 10 години. Това не са всичките дела? Те са далеч по-голяма бройка. По 35 дела, забележете, по 35 за 10 години, 51% от разгледаните от него 69, подсъдимите са оправдани за ОПГ. Това е становището. По тридесет и пет дела за десет години, подсъдимите са оправдани за ОПГ.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви за това уточнение.

ПЕНКА ВЕЛИНОВА: Аз също в момента не мога да Ви кажа колко точно са делата. Мисля, че правихме някаква такава статистика. Но, в момента не си я спомням. Но, в никакъв случай не беше такъв процента, който е цитиран тук. Ние правихме много справки. Предоставихме изключително много справки на министъра на правосъдието. Сега, той как ги е анализирал и защо е взел само тези 35 дела. Пак не мога да Ви кажа. При тези справки, които правихме процентът беше доста по-висок. Моята критика е друга. Моята критика колега Дечев е че Вие когато вземате такава становище би следвало, според мен, поне да сте си проверили фактите и все пак да казвате – взели сме това нещо от тези данни. Без значение дали са статистически или събрани по конкретни дела. Просто така да се хвърлят едни неща, които разберете и нас, как да възразим срещу това, което се изнася в публичното пространство? Ето, сега казвате на прокуратурата – кажете ни колко обвинения имате повдигнати за корупционни престъпления срещу лица от високите етажи на властта? Колега Дечев, след като смятате, че няма успех с борбата с корупцията, прокуратурата специализираната, Вие би следвало да сте поискали тези данни и би следвало да кажете – ето за този период са образувани толкова и толкова дела, и няма никакви резултати, защото Вие казвате, че няма резултати в това Ваше становище. Моите възражения са срещу липсата на конкретика. Изводите са ясни. Но, на какво почиват тези изводи? Все пак те не могат да са една жена ми каза.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да. Благодаря. Уважаеми колеги, очертава се извод, че закриването на специализираните органи на съдебна власт не може да почива на необективни данни. Не може да почива на анализ, който не дава оценка за сравнително-правни критерии между работата на специализираните органи на съдебната власт и тази на общите съдилища, прокуратури и разследващи органи в областта на наказателното правосъдие. Критиките към правораздавателната дейност са манипулативни и некоректни и затова защото самото качество на

правораздавателната дейност се проверява по реда на инстанционния контрол. Това трябва да бъде водещият критерий, а не така да се подхвърлят критерии като колко дела са образувани срещу представители на висшите органи на власт и управление. Колко от лицата са осъдени? Колко са оправдани и т.н.? Преди всичко следва да се държи сметка на качеството на правосъдието, на доброто справяне със специализираната наказателно-правна материя, което е целта на специализираното правосъдие. А тук този пример е хисторически, който се дава. От 69 дела, по които подсъдимите са били привлечени като обвиняеми по чл. 321 от НПК и във връзка с по-леко наказуеми придружаващи вторични престъпления чл. 194, чл. 185, чл. 198, чл. 255 и т.н., по които само по 35 дела те са оправдани във връзка с обвинението по чл. 321 от НПК. Действително спрямо тази бройка 51% е внушителен. Но, бройката е пренебрежимо малка в сравнение със сложността на останалите дела, всяко от които съдържа множество обвинения, за да се изтъква този процент като аргумент за това, че „се заобикаля закона“ и че всъщност специализираните съдилища разглеждали „така“ фиктивно дела по чл. 321 от НПК. Нека да обърнем внимание и на това какви са резултати от инстанционния контрол по разгледаните дела. Да обърнем внимание на статистиката, която сочи в момента за висящите дела в Специализирания наказателен съд и в Апелативния специализиран наказателен съд с десетки подсъдими, с десетки обвинения, както казах, както за множество престъпления, така в самите тях с усложнена престъпна дейност. На тези обстоятелства трябва да се обърне внимание, на качеството, на бързината на правосъдието, а не на такива спорадични факти, които отнесени към броя на разгледаните дела не биха могли да дадат картината на качеството на специализираното правосъдие. Освен това на мен ми се струва, че към настоящия момент нашата среща не би могла да приключи с един окончателен акт. Едно решение, в което да вземем, да направим окончателен извод в тази дискусия би било прибързано. Мисля, че ще имаме повод и аз предлагам тази дискусия да я оставим отворена и за следващата ни среща и евентуално да вземем едно общо решение, което при всички случаи трябва да съдържа диспозитив. Съветът за партньорство трябва да има значително присъствие в дискусията и в обсъждането на въпроса за това органите на съдебната власт от специализираното правосъдие дали да съществуват занапред или не. Като това присъствие трябва да намери място в парламента, защото само по този начин, чувайки експертите, чувайки съдиите, прокурорите и следователите от специализираното правораздаване и правосъдие, както депутатите, така и обществото ще добият информирана представа за значението на специализираното правосъдие и за неговото бъдеще за напред. Не говоря за статута на съдиите, прокурорите и следователите и съдебните служители, защото в тези два законопроекта, за радост така безуспешно приключили, статутът на магистратите и на съдебните служители, както и статутът на висящите дела в тези структури е незащитен. Всички предложения, които са направени във връзка с кадровата съдба на колегите, така и съдбата на делата с оглед тяхното успешно приключване, предвид принципите за

неизменност на наказателните състави, които са започнали тяхното разглеждане. А и не само от хода на съдебното следствие, а още от разпоредителното заседание, според последната практика на ВКС. Тези въпроси са изключително сложни и опират до конституционността на бъдещите решения, които ще се вземат и по отношение на съдбата на магистратите и на делата, които са висящи пред съответните структури в съответната инстанция. Ако се стигне до решение за прекратяване на тези структури, то още по-сериозният дебат е какво ще се случва с делата и със статута на съдиите. Аз предлагам, колеги да оставим отворен дебата. Да не го прекратяваме. Да го продължим в следващите наши срещи, като акцента трябва да бъде, че присъствието на Съвета за партньорство трябва да намери място в дискусиата в парламента, както и да намери място в широк персонален състав в магистратската общност. Но, в никакъв случай да не оставяме нашия глас да не бъде чул. Защото това е гласът на експертите, Вашият глас. Гласът на магистратите, които пряко са ангажирани с тази дейност, която дейност е обществено относима, е изключително важен. Присъствието на представителите на Съвета за партньорство, ако щете ан блок на всичките членове на Съвета за партньорство в дебата в обществото и в тясно професионалния дебат, който ще се случи, предполагам в парламента, трябва да бъде категорично заявен. Защото смисъл от този съвет иначе аз не виждам. Освен да защитим нашата работа, да защитим нашия статут, да защитим нашата независимост, да защитим и правосъдието, на което сме се посветили всички. Аз предлагам този дебат да остане отворен и да го продължим в следващата наша среща. Ако някаква екстремна ситуация, дори и да насрочим извънредно заседание на Съвета за партньорство. Но, трябва да бием камбаната. Ние сме започнали и няма да спрем до тук. Благодаря Ви колеги за участието в първата тема. Чухме вашите становища. Считате ли, че дебатът следва да остане отворен. Към днешна дата да не вземаме окончателно решение. Да се запознаем и с другите статистики, които предстои да бъдат предоставени от ВСС. Да ги сравним със становището на Министерство на правосъдието, както и да чуем останалите колеги, които не взеха участие в дебата. Виждам, че нямаме и кворум. Да. Благодаря на нашите гости. Благодаря на съдия Райкова. Благодаря на съдия Велинова.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Благодаря Ви и аз.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви. Колеги, Вашето мнение е важно по повод на отворения дебат, който следва да продължи. Може би да подготвим решение в двете посоки? Едната в посока на запазване на съдилищата, прокуратурите и следствените отдели от специализираното правосъдие и правораздаване, разбира се. И другата теза е която би могла да съответства на част от мненията, като обаче в другата теза трябва да се развият сериозни аргументи какво ще се случва, какво да се случи със статута на съдиите, прокурори и следователи от специализираните структури и на съдебните служители, както и относно продължаването на разглеждане на висящите дела. Тези висящи производства би трябвало да приключат при условията и реда, по който са започнали. Да, колега Лазарова! Заповядайте!

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Благодаря Ви! Съжалявам, че не можах да присъствам на пълния дебат. Достатъчно възприех, за да подкрепя Вашата идея да не затваряме разговора, днес. Това не би могло да стане, защото според мен, това е единственото място, на което се води професионален дебат. Ако ние следим отразяването на тази мантра в медиите и в политическите кампании, очевидно, защото те ни заливат през новините. Аз си мисля, че няма да придобием абсолютно некаква вярна представа. Колегата Димитрова от Окръжен съд – Пазарджик каза че ѝ е нужна повече информация. Всички, очевидно се препъваме в статистиката. Колега Дечев, напълно съм съгласна с Вас, че тя е нужна и че понякога пречи. Така или иначе това са ни ориентирите в работата ни. Друго ми прави впечатление, затова си мисля, че не можем днес да приключим този разговор. Защото, това вглеждане в конкретни цифри в работата на специализирания съд, абсолютно е на принципа на фокусниците, защото когато Вие искате да се прави ефекта с тази ръка, Вие не виждате какво правим с другата. Искам тези две ръце да бъдат видими, което през моите очи означава следното. Нека до направим или Вие, не знае кой е способен, дори разпределението на прости сметки, защото ако се сравняват тяхната работа с работата на другите окръжни съдилища, ще се види колко са споразуменията. Те имат своите проценти. Но, това е вглеждане. Това е посока на мислене. Това е форма на манипулация, защото тя ни откъсва от обективната картина на останалите съдии в България. Защо? Защото, колега, ако тези 51% не бяха оправдани, а бяха осъдени, тоест ако тези 69 дела всички бяха приключили с осъдителни присъди, Вашето становище, днес щеше да бъде че това подкрепя аргумента, че те са поръчкови съдии. Нали? Според мен има нещо друго, които не бива да отбягва от вниманието. Била съм Специализирания съд. Видяла всичките дела, територии, обеми, книжнина и хората как изглеждат в този съд. Тук, според мен е важно нашият, както казвате експертен, така или иначе наказателното право и подсъдността, да, това работя от доста години. Но, според мен вниманието и пречката на всички ни за по-бързо правосъдие е НПК. И това, което се случва в една обикновена съдебна зала в един районен съд, който не явява един адвокат, го умножете по 20, защото в Специализирания съд има толкова много проектиран риск едно дело да тръгне. Обаче и още нещо като критериите бих искала да включите в анализа. За кога насрочва дела Софийски градски съд? За кога насрочва дела Върховния административен съд? И за кога насрочва дела Специализирания съд? Какво означава бързина? Така че ето тези въпроси, няма как да ги решим и няма как да намерим отговор, днес. По-скоро, госпожо Имова, Вие започнахте с нещо, което казахте, че липсва анализ на качеството на работата, липсва анализ на онези критерии, които са относими към естеството на работата – правораздаване. Такъв един анализ, аз не зная дали е възможно да бъде направен. Но, една съпоставка с данните с останалите съдилища ще помогне, защото ние и предния път го казах. Ако ние сега говорим за Специализирания съд, то ние след 1 година, можем да говорим за друг съд. И да съдим по друг повод вглеждайки се в това да кажем колко време един съдия е отделил за работата в ЕИСС. Такава статистика ще покаже какво, колеги? Всеки знае в неговия съд. Така

че благодаря за възможността да взема и аз отношение. Мисля, че това са обективните неща, които трябва да продължат да бъдат дискутирани. Ако парламента иска да чуе, винаги би могло да чуе волята. Като имате предвид напълно си давам сметка, колегите са абсолютно разединени по този въпрос. И Вие го знаете. Голяма част, включително членове на Съюза на съдиите не са за закриване на Специализираните съдилища. От друга страна има колеги, които са независими и са за закриване на специализираните съдилища. И тук проблемът тръгва, именно защото както и Вие колеги казвате какво било преди години. Ние не сме в една Чехия в момента, че да говорим роднинските проблеми откъде са тръгнали. Ние в една система, която е независима, абсолютно самостоятелна и управомощена да дава справедливост в това общество. Не би трябвало да разговаряме по този начин какво било някога, когато този съд е създаван. Защото всички държави, които имат специализирани съдилища не ги закриват, а напротив укрепват тяхната професионална компетентност. Благодаря Ви!

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: И аз Ви благодаря! Благодаря, колеги! В такъв случай, тъй като времето напредна. По втората тема, която също е много обширна и много важна за всички нас, Ви предлагам. Всъщност имаме ли кворум?

НИНА ПЕТРОВА: Не.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Ви предлагам отделна дискусия само на тема електронно правосъдие и ЕИСС – една година по-късно и в контекста и на законодателните промени, които действат от 30.03.2021 г. в процесуалните закони, от 01.07.2021 г. в ЗСВ. Така че формите на комуникация, разбира се. Ще Ви дам думата колега Дечев. Формите на комуникация могат да бъдат две. Или колегите от Съвета за партньорство, които чувстват необходимост да изразят своите мнения във връзка с настоящата, към този момент работа с ЕИСС, да изпратят своите мнения в писмен вид. Ние ще ги обобщим. Аз между всичко останало съм и член на постоянната мониторингова работна група, която е от около 50 магистрати и съдебни служители, които непрекъснато следим, ежеседмично почти се събираме и следим работата в системата и правим искания за отстраняване на несъответствия или за оптимизации. Колегата Велинова даже ще потвърди това. Тя е един от участниците, но те се изключиха вече. Другата форма е разбира се дебат, който мисля, че ще бъде полезен. Но, към този момент и към този час ми се струва, че този дебат днес не можем да проведем, поради липсата на кворум. Колега Дечев, Вие имахте идея и изказване.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да. Аз исках. Това е Вашето мнение, че темата ЕИСС е прекалено голяма, за да продължим с някакъв сериозен разговор по нея от тук нататък, тъй като вече мина доста време. Моето предложение е наистина сега да приключим до тук. И за бъдеще, предлагам просто да не се включва в дневния ред едновременно две такива обемни, големи теми. Няма смисъл.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да, прав сте.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Или ще е едната, или другата тема. Няма смисъл и двете да ги слагаме на едно място, защото просто времето няма да стигне. Ще са необходими поне сигурно 8-9 часа.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да. Абсолютно сте прав. Споделям Вашето мнение. Вероятно и всички колеги. Колега Лазарова и Вие искахте да кажете нещо. В такъв случай колеги тази тема за ЕИСС ще я оставим за следващото заседание. Като ако колегите имат някакви конкретни мнения, предложения и искания по темата ЕИСС, ние сме отворени да получим Вашите писмени становища към този момент до следващото наше събиране, до следващото заседание. Другото, което бих искала да кажа във връзка с приключващия двегодишен мандат на настоящия състав на Съвета за партньорство, ние призовахме сдружените магистрати, както и магистратите, които не са сдружени в професионални организации, да заявят своите искания за евентуално продължаване на тяхното участие. Получихме такива. Пет заявления сме получили. Тоест повтаря се волята на сегашните членове да продължат да участват в Съвета за партньорство, за което им благодаря. От гледна точка на участие на колегите от ВСС – колегата Найденов оттегли своето участие и Пленумът на ВСС прие три кандидатури. Моята, на колегата Евгени Иванов и на колегата Стефан Петров. Много се надявам да продължим да работим с колегата Ангелова, с всички Вас. Ще предстои разбира се конституиране на обновения, стар състав със съответно решение на Пленума на ВСС. На 21.11.2021 г. изтича двугодишния мандат, като своевременно ние ще внесем материалите, за да може Пленумът на ВСС да произнесе конституирайки новия състав на Съвета за партньорство. Благодаря Ви колеги за активността. Благодаря за Вашите компетентни мнения. Уважавам всеки един от Вас. Благодаря Ви за проявената активност.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Позволете ми просто във връзка с това, с което започнахме и вече няколко заседания виждаме, когато правите това предложение към ВСС, касаещо работата на Съвета за партньорство, помислете, преценете дали е добре да се въведе норма в наредбата, която да позволява да работим и да дебатираме извън кворум. В смисъл тази граница, която е необходима и която иначе вече няколко заседания пропадат заради липса на кворум да бъде, Вие сама казахте, че планирате такова предложение. След 1 час да може да бъде проведено заседанието в рамките на хората, които присъстват.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да. Благодаря, колега Лазарова! Да, аз го споделих в началото на нашата среща. Считаю, че това е пропуск, празнота в правилата и ще предложи и разбира се и Вие имате и по-добри идеи го направете. В чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8 – заседанията на Съвета за партньорство се провеждат и се считат за редовни, ако присъстват не по-малко от 2/3 от членовете му. Моята идея да Ви предложи до половин час след откриване на заседанието, ако не са се включили 2/3 от членовете да изчакаме половин час. Колега Лазарова казахте 1 час. Но, аз ценя и времето на магистратите така че мисля, че половин час е достатъчно. Магистратите са достатъчно дисциплинирани. Ако не могат да се включат

в рамките до половин час, след уречения час на заседанието, след половин час да бъде при падащ кворум, но не по-малко от половината от членовете на съвета. Мисля, че с такова съдържание на предложение за изменение на чл. 14 би било удачно за всички. Ако, Вие имате други виждания, много Ви моля да ни информирате на време, на имейла, на който кореспондирате с нашия експерт – Нина Бурда. Ако не възразявате, аз ще направя такова предложение за половин часово изчакване за провеждане на заседанието при първоначалния кворум от 2/3, ако такъв кворум не се постигне, тогава заседанието след половин час се провежда при участието на не по-малко от половината от членовете. Тъй като не виждам възражения, приемам макар че не знам и колко сме останали. Но, мисля че колегите няма да имат нищо против да изменим по този начин правилата. Не виждам противни мнения. Добре. Благодаря Ви много, колеги. Пазете се! Да сте здрави преди всичко. Успех в работата и до следващия път. Ще получите съответно уведомления за дневния ред. В дневния ред – ако имате идеи, предложения за теми в дневния ред, много Ви моля не се въздържайте. Информирайте ни, за да бъде наистина ползотворна дискусията и да бъде полезна за всички. Очаквам и Вашите теми за дневен ред за следващото заседание. Благодаря Ви. Довиждане! Успех Ви желая и бъдете здрави.

Заседанието на Съвета за партньорство към ВСС приключи в 12,55 ч.

**СЪПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СЪВЕТА ЗА ПАРТНЬОРСТВО КЪМ ВСС: /п/**

ВЕРОНИКА ИМОВА